

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 181/2021

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **N. V.**, nar. XY, trvale bytem XY, s doručovací adresou XY a e-mailovou adresou XY@gmail.com (dále jen „žadatelka“), ze dne 19. 11. 2021, ve správním řízení sp. zn. Zin 181/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „nařízení“) a dále také v souladu se zněním zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost částečně **odmítá** tak, že v kopii požadovaného rozhodnutí nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení a třetích osob.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění:

„na základě zákona č. 106/999 Sb., zákon o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o sdělení následujících informací:

- prosím o zaslání plného znění rozhodnutí Nejvyššího soudu: TR NS 38/2007-T 1016

Dle § 4a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím Vás žádám, aby mi předmětná informace byla poskytnuta rovněž elektronicky na tuto emailovou adresu.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo*
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí „*veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.*

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů „*jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.*

Povinný subjekt úvodem rekapituluje, že byt' mohla být žadatelkou použitá formulace „*plné znění rozhodnutí“* chápána ve smyslu „*nezkrácené znění“* (oproti textu, který byl publikován v Souboru trestních rozhodnutí), projednávaná žádost by i v takovém případě neobsahovala pro posouzení žádosti podstatné sdělení – že je jejím předmětem pouze pseudonymizovaná verze daného rozhodnutí. Proto se musel povinný subjekt zabývat nastalou kolizí práva na informace a práva na ochranu soukromí a osobních údajů.

Nejvyšší soud nemá v daném případě (u projednávanou žádostí požadovaného rozhodnutí) od subjektů osobních údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nesplňuje další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků (stran) řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za to, že svým rozhodnutím současně nijak výrazně neomezil obsah požadované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem předkládaného rozhodnutí tak, že projednávanou žádost v rozsahu chráněných osobních údajů v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona částečně odmítl a k projednávané žádosti poskytuje (formou odkazu) pouze pseudonymizovanou kopii rozhodnutí, která byla v minulosti zveřejněna na stránkách soudu www.nsoud.cz.

Zcela na závěr povinný subjekt vysvětluje, že rozhodnutí o odmítnutí žádosti nezasílá na v žádosti uvedenou elektronickou e-mailovou adresu, která by byla vyhovující v případě kladného vyřízení žádosti (v případě přímého poskytnutí všech požadovaných informací nebo plným odkazem na již zveřejněné informace), nýbrž prostřednictvím poštovních služeb.

Podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může správní orgán doručovat na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu účastníka řízení, pokud to nevylučuje zákon nebo povaha věci.

Podle § 19 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu musí povinný subjekt doručit rozhodnutí do vlastních rukou, což v případě doručení na adresu na udanou elektronickou adresu není zajištěno, neboť žádost neobsahuje uznávaný elektronický podpis ve smyslu zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Uvedená elektronická adresa je zpravidla vyhovující v případě poskytnutí informace, kdy informační zákon klade na povinný subjekt v doručovací fázi méně formálních povinností, avšak nemůže bez jistých pochybností obstát při postupu, který vychází z § 15 informačního zákona, neboť povinný subjekt odesláním písemného vyhotovení rozhodnutí na „běžnou elektronickou adresu“ není schopen hodnověrně prokázat okamžik doručení.

Po správní úvaze tak dospěl povinný subjekt k názoru, že uvedenou elektronickou adresu nemůže pro nesoulad s citovanými ustanoveními správního řádu akceptovat. Na základě výše uvedeného doručuje povinný subjekt předkládané rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na poštovní doručovací adresu, která byla uvedena v projednávané žádosti.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni, a to do 15 dnů ode dne doručení předkládaného rozhodnutí.

Odkaz na zveřejněnou informaci podle § 6 odst. 1 informačního zákona

Podle § 6 odst. 1 informačního zákona „*pokud žádost směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace, sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází*“.

Požadované rozhodnutí sp. zn. 3 Tdo 584/2007, které bylo pod označením T 1016 publikováno Soubor trestních rozhodnutí NS, č. 38/2007, je v pseudonymizované podobě volně dostupné v databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, která se nachází na webových stránkách www.nsoud.cz, konkrétně viz následující odkaz (rozhodnutí se zobrazí po zadání spisové značky do formuláře na úvodní stránce webu Nejvyššího soudu):

https://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/8DDE2710F9D00D0DC1257A4E00657745?openDocument&Highlight=0,t%201016,

Pro úplnost povinný subjekt dodává, že se e-mailem ze dne 22. 11. 2021 pokusil vstoupit do dialogu se žadatelkou a neformálně upozornit na verzi rozhodnutí, která se volně nachází na webu Nejvyššího soudu, nicméně po neobdržení žádné reakce ze strany žadatelky přistoupil povinný subjekt k vydání předkládaného rozhodnutí a formálnímu odkazu na web.

Povinný subjekt sděluje, že veškerá vydaná rozhodnutí o dovolání zveřejňuje na svých webových stránkách www.nsoud.cz. Jedná se o zveřejňování pseudonymizovaných kopií rozhodnutí, obvykle ve lhůtě 60 dnů od data vypravení spisu („odškrtnutí“ věci) s rozhodnutím z Nejvyššího soudu (zpravidla) k soudu první instance, jež následně seznamuje s výsledkem dovolacího řízení jednotlivé účastníky (strany) řízení. V případě, kdy má Nejvyšší soud potvrzeno doručení rozhodnutí v dané věci všem oprávněným osobám, popř. vyhlašoval rozhodnutí prostřednictvím elektronické úřední desky a úřední desky v budově soudu, zveřejní rozhodnutí v pseudonymizované podobě na svých webových stránkách i dříve.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části odkazu na zveřejněné informace je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni.

V Brně dne 26. 11. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona